ANUL XII. — No. 1900. 4 PAGINI 3 LEI Joi 12 Decembrie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU. Director: AL. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA” SIBIU

Pe marginea primelor jocuri de hockey ale sezonului

Popularitatea unui sport tânăr. Nu știm să patinăm, nu știm să controlăm puckul, nu există disciplină de club... Loc pentru jucătorii tineri

Am inaugurat deci sezonul de hockey pe ghiață. Cu două matchuri internaționale, cu două rezultate convenabile din punctul de vedere al prestigiului nostru internațional și cu (aproape) un succes material. Căci chiar dacă s'au pierdut câteva mii de lei, faptul că la prima întâlnire incinta patinoarului a fost plină și că la a doua doar ploaia a răcorit entuziasmul publicului, este convingător. Și caracteristic pentru sezonul care abia a început.

Dar nu despre aceste rezultate ale primului turneu internațional dorim a ne ocupa. După cum, în general, nu este în intenția noastră să ne lăsăm preocupați de rezultate ori cari ar fi ele. Rezultatele, pentru moment, sunt ceva foarte efemer și deloc trainice, de vreme ce nimic nu este cristalizat în perioada aceasta de recucerire a terenului pierdut în lunga vacanță care a despărțit sezonul trecut de cel actual.

Câteva observații de ordin technic

Vom face doar câteva divagații de ordin technic și principial, pe marginea celor două întâlniri în cari echipele noastre fruntașe s'au dovedit egale garniturei poloneze «Czarny».

In primul rând constatarea unui «lapsus» esențial la jucătorii noștri de frunte. Constatare care s'a mai făcut desigur și de alții, în alți ani, dar care cu atât mai mult se cuvine repetată cu cât nu a găsit încă remediu: JUCATORII NOȘTRI NU ȘTIU SA PATINEZE. Cu rare excepțiuni, vedetele noastre patinează rudimentar într'un sport a cărui condiție esențială este patinajul. Un hockeyst bun, în primul rând a știut să patineze și apoi abia a luat crossa în mână.

La noi, hockeyul s'a introdus în momentul când câțiva sportivi au aflat de el (și le-a plăcut) și când și-au procurat crossele.

Aproape în același timp în care au luat crossa în mână au pus și patinele în picioare.

Sunt poate prea aspre observațiile noastre. Dar, în general, sunt foarte aproape de realitate.

Faptul că hockeyștii noștri patinează rudimentar constitue un viciu organic al acestui sport încă tânăr, totuși destul de matur pentru ca să se fi îndepărtat defectul.

O declarație a lui Bill Watters

In altă ordine, vom releva o declarație pe care ne-a făcut-o Watters și care sintetizează un alt viciu technic al hockeyului românesc..

«La noi în Canada și, în general, în toate țările unde hockeyul este avansat — ne spunea Bill — jucătorul de hockey patinează atât de sigur de sine și controlează puckul cu atâta perspicacitate încât nu are nevoie să privească jos, la puck. El simte lipit de crossă și-l conduce unde și cum vrea. Ochii și atenția sunt la adversar».

Intr'adevăr. Ați remarcat desigur cum înaintează jucătorul nostru ? Cu ochii la puck și doar cu o fugară și pripită ochire spre adversar.

E de mirare că nu poate pătrunde, că se năclăește printre picioarele și crossele adversarilor? Sau că pierde puckul pe drum atunci când își ridică mai mult de o clipă ochii de pe el?

Ansamblul

Insfârșit un alt viciu organic: INEXISTENȚA ANSAMBLULUI. Timide încercări de a combina. Insă fără adresă, fără precizie

Dealtfel, una din cauze este lipsa unor conducători technici cu pricepere cari să știe să potrivească temperamente.

Și câteva constatări de ordin principial

Și acum, după această sumară și (recunoaștem) incompletă trecere în revistă a lipsurilor de natură technică, câteva constatări de ordin principial.

In primul rând lipsa unor conducători technici cu pricepere. Echipele noastre de hockey sunt conduse, admirabil, extraordinar conduse, din punctul de vedere al organizării.

In doi-trei ani au luat ființă organisme superioare celor dela football cu vechime mult mai mare și posibilități deopotrivă de întinse.

Dar lipsesc totuși oameni de competență pur sportivă, Cunoscători ai hockeyului ca sport, pur și simplu.

Iată dece aducerea lui Bil Waters este mai ales oportună. Canadianul este un om rutinat și pricepe cum va ști să creeze —învățăcei.

C. CANTACUZINO

Disciplina de club

Și o nouă constatare de ordin — să-i spunem așa — principial. Lipsește disciplina de club.

Hockeyul este din fericire un sport încă neatins de malaria profesionistă. Jucătorii sunt încă (mai mult sau mai puțin) amatori. Dar, e o fericire relativă. Căci dacă profesionismul este criticabil din multe puncte de vedere, dintr'un punct de vedere însă este inatacabil: **disciplina pe care o creiază.**

Jucătorii plătiți ascută de indicațiile conducătorilor lor technici, cari — e de presupus — hotărâse în cunoștință de cauză și cu perfectă obiectivitate.

La hockey jucătorii nu sunt plătiți și e bine că putem spune asta (cel puțin pentru moment). Dar aceasta impietează asupra disciplinei, asupra acelui comandament fără de care un sport de echipă nu poate progresa.

Telefon Club n'a câștigat împotriva lui Czarny pentrucă n'a avut portar.

Danielopol (care a colaborat cu Czarny) a avut față de noi o atitudine foarte sportivă.

«Știu că nu sunt un portar bun și recunosc că am făcut greșeli — ne-a declarat Luni seara simpaticul arbitru — *dar am fost nevoit să joc. Altfel echipa noastră trebuia să apară fără portar».*

Cunoaștem cauzele cari l-au silit pe Danielopol să rămână tot timpul în poartă: act de indiscipilnă al celuilalt portar telefonist. Dar — vedeți, există și un dar — acest act de indisciplină a fost... forțat. Jucătorilor amatori trebuie să li se respecte anumite susceptibilități atâta vreme cât ele sunt întemeiate. Și Duminică ele n'au fost respectate...

Problema cadrelor

Pentru închere o observație care nu este nici de natură pur technică, nici de ordin general. Ci din amândouă: Problema cadrelor.

Vedetele noastre de azi sunt vedetele noastre din totdeauna. Au remarcat însă toți oamenii cu puțin discernământ și toți clubmanii cu puțin curaj: VEDETELE NU MAI MERG. SUNT MAI BUNI TINERII. La Telefon Club ca și la H. C. Bragadiru.

*

Dar toate acestea sunt chestiuni cari merită încă discuție. Și atunci vom face și exemplificări.

Ion Vornic

Și rugbyul contribue la ajutorarea basarabenilor

Un mare match: P. T. T. contra combinata T. C. R.—Sportul Studențesc

Gestul frumos al ajutorării celor din Basarabia, aparține clubului P. T. T.

Câștigătorii cupei „Colonel Gabriel Marinescu” și campionii de toamnă ai acestui an, au înștiințat F. R. R.-ul că sunt dispuși să susție un match contra selecțiunii celorlalte cluburi, urmând ca încasările să fie vărsate fondului de ajutor al basarabenilor.

Biuroul regional a supus cluburilor această frumoasă propunere și cluburile Tennis Club Român și Sportul Studențesc s'au oferit să servească drept partener P. T. T.-ului în această frumoasă inițiativă.

Matchul va avea loc în ziua de Duminică 15 Decembrie 1935 pe terenul U. F. S. R. la orele 14,30 sub arbitrajul d-lui Ion Anastasiade.

FORMAȚIILE PROBABILE

Clubul P. T. T. va alinia formația care a triumfat în finala cupei „Colonel Marinescu” și anume:

Fundaș: *Tudor Florian.*

Treisferturi: *Mișu Valter, C. Florea, Samoilescu și Basile Vespremeanu.*

Mijlocași: *Anghel Grigorescu* și *C. Epure.*

Linia III-a: *Virgil Anastasiade, Vasile Niculescu, și N. Manoliu.*

Linia II-a: *Dan Ștefănescu* și *Aurel Naum.*

Linia I-a: *Georgescu, Buican* și *Tănase.*

Combinata T. C. R. — Sportul Studențesc va utiliza următoarea formație:

Fundaș: *Cristescu D.*

Treisferturi: *Șerban Ghica, Popa Ion, Ascanio Damian* și *C. Dinescu* (Dan Iovănescu).

Mijlocași: *G. Wirt* și *Mărculescu (G. Penciulescu).*

Linia III-a: *A. Mărășescu, Dinu Moscu* și *N. Tanoviceanu (I. Cristoveanu).*

Linia II-a: *Paul Florian* și *Gică Dumitriu.*

Linia I-a: *Șt. Bârsan, Tellu Diamandi* și *St. Ionescu.*

Partida se anunță extrem de interesantă, dată fiind forma ce o deține postașii. Și mai ales valoarea echipei ce o prezintă combinata T. C. R. — Sportul Studențesc.

Asupra acestui match vom reveni cu amănunte.

R. V.

Astăzi se judecă apelul introdus de U. F. S. R.

în chestiunea suspendării Biroului Federal F.R.F.A.

In fața Tribunalului Secția I-a Civilo-Corecțională, se va judeca azi apelul U. F. S. R.-ului, de care ne-am ocupat la timp.

Este vorba de apelul care s'a introdus împotriva sentinței de anulare a suspendării Biroului Federal.

Participarea lui Petre Cristea la rallye-ul Monte Carlo periclitată?

Automobilistul român este totuș hotărât să plece

După cum am arătat în câteva articole precedente, automobilistul Petre Cristea este singurul concurent român — sigur — în rallye-ul Monte Carlo.

Și-a înaintat din timp adeziunea, a primit confirmarea înscrierii și numărul de ordine, și a început din timp preparativele de drum.

No. 16 al marei competițiuni s'a antrenat intens pentru proba complimentară dela Monte Carlo, s'a stabilit asupra punctelor esențiale ale cursei propriu zisă, a decis să plece dela Atena și a sfârșit prin a se considera a fi la capătul preparativelor.

Numai că el a făcut socoteala, fără să-i treacă prin cap că unele chestiuni neprevăzute ar putea interveni spre a-i complica situația.

In vederea rallye-ului Monte Carlo — fără îndoială cea mai mare competițiune turistică europeană — excelentul automobilist român a angajat tratative cu o casă de specialitate, care urma să-i pună la dispoziție mașina necesară ducerii la bun sfârșit a marei probe.

PROMISIUNI, PROMISIUNI...

Entuziasmații de excelentele performanțe reușite de Petre Cristea în decursul sezonului ce s'a încheiat, mai marii casei în discuție, i-au promis nu numai o trăsură corespunzătoare cererilor, ci și toate spezele de deplasare, întreținere, etc.

Iată însă că în ultimele zile s'a produs ceva neașteptat. Cei cari au promis sprijin necondiționat lui Petre Cristea, s'au «desumflat», lăsând automobilistului român greaua sarcină de a se descurca singur.

Lucrul nu este deloc ușor, pentrucă, după ce s'a afișat cu unele promisiuni, lui Petre Cristea îi este aproape imposibil să-și caute scăparea la o casă concurentă.

CHELTUELI PESTE PUTERI

Rallye-ul Monte Carlo cere cheltueli enorme și deci nu la îndemâna oricui. Petre Cristea nu este un om cu posibilități vaste. Din fericire însă, are o voință neîntâlnită ori unde. Dorește să ia parte la rallye-ul Monte Carlo și nu se va lăsa depășit de evenimente, indiferent de prețul sacrificiilor. Are un moral ridicat și este probabil că va răsbi cu toată vitregia timpurilor.

PE O TRASURA VECHE

Când i s'a comunicat că nu va avea la dispoziție tot ceiace i s'a promis, Petre Cristea nu a descurajat.

«Voi pleca la drum cu mașina de care dispun, a declarat automobilistul român, în cercul lui de prieteni

«Este probabil că trăsura care mi-a adus, în cursul seoznului trecut, atât de multe satisfacții, nu va refuza să-mi fie credincioasă și de rândul acesta.

CU IONEL ZAMFIRESCU

«După cum ați anunțat la timp, voi lua plecarea dela Atena și voi avea drept tovarăș de bord, pe Ionel Zamfirescu, alături de care am concurat în rallye-ul trecut, în echipajul lui Mihail Sontag.

«Cred că mi-am ales co-echipierul cel mai util. Zamfirescu este un bun orientator și cunoaște destul de bine, itinerariul Atena — Monte Carlo. Deasemenea are, ca și mine, toată încrederea în mașina cu care, din lipsă de ceva mai bun, va trebui să plecăm la drum.

«NU RENUNȚ»

«Deși împrejurările îmi sunt potrivnice, nu înțeleg să renunț la rallye-ul Monte-Carlo. Voi pleca spre țărmul însorit al Mediteranei, chiar cu riscul de a mi încheia în acest drum, cariera.

«Sunt bine antrenat și, dacă nimic neprevăzut nu intervine și voi putea, ca atare, să ating nepenalizat Monte-Carlo, cred că, în proba complimentară voi însemna surpriza».

SEMN BUN

Hotărârea lui Petre Cristea este nestrămutată. Deaceia, credem că ea corespunde unui semn bun.

Cum ne bizuim foarte mult pe acest alergător, nu ezităm să bănuim că el va sfârși rallye-ul, printr'o performanță admirabilă.

r. e. d.

Rudi Grammlich căpitanul echipei germane despre Sir Charles Clegg președintele F. A.-ului Alec James cel mai popular jucător

Anglia Germania

PARIS. — Căpitanul echipei naționale germane din matchul cu Anglia, celebrul half stânga Rudi Grammlich a făcut după memorabilul match următoarele declarațiuni presei:

«Englezii sunt formidabili și jocul excepțional practicat de ei a fost pentru noi o adevărată lecție de football.

«Părerea unanimă este că deși a fost învinsă la un scor categoric, Germania a furnizat cea mai bună partidă, care a făcut-o vreodată. Nu vreau să spun că marcarea unui punct ar fi fost imposibilă, dar ne fooem un titlu de laudă din faptul că am rezistat onorabil timp de 45 de minute când deși am fost asaltați de cea mai bună înaintare din lume, am făcut sforțări eroice pentru a o împiedica să marcheze și-am reușit.

— «După părerea mea, Anglia a avut cei mai buni oameni în Camsell și Bastin cari au jucat «o minune». Era de altfel și de așteptat, căci în urma antrenamentului metodic pe care-l fac profesioniștii englezi sunt și vor rămâne «maeștrii» footballului mondial.

FOOTBALLUL GERMAN E DE CLASA BUNA

Declarațiile lui Sir Charles Clegg președintele federației engleze de football, făcută la banchetul dat în onoarea echipei germane, au dat naștere la vii comentarii în Germania. Iată textual una dintre frazele discursului ținut de Sir Charles Clegg:

«Prin jocul desfășurat astăzi, echipa Angliei a arătat cum trebuie jucat veritabilul football.

«Felicit pe jucătorii germani pentru jocul practicat și le prevăd un strălucit viitor.

«Și dacă jucătorii englezi nu vor face serioase eforturi, în curând supremația lor în footballul mondial se va sfârși».

GERMANII AU FOST SERIOS HANDICAPAȚI DE «MINGE ȘI DE TEREN»

«Alec Jammes care este considerat ca cel mai inteligent jucător de football din Anglia, explică în «Daily Mail» cauzele înfrângerii germane, în felul următor:

«Echipa Germaniei, care a fost învinsă de Anglia, nu este obișnuită să joace pe un teren atât de dificil și cu un balon atât de mare și greu ca cel din matchul cu Anglia.

«Imi amintesc că pe când jucam la Arsenal și am susținut primul match la Paris cu Racing, antrenorul nostru Chappmann a trebuit să depună serioase sforțări pentru a convinge pe jucătorii francezi să joace și cu mingea noastră.

«De altfel echipele continentale când joacă în Anglia se văd puse în fața acelorași dificultăți de care se lovesc și echipele engleze când se deplasează pe continent, căci echipa-gazdă, obișnuită cu condițiile locale, are avantajul terenului, lucru care constitue un serios handicap pentru orice echipă s'ar duce acasa».

Brașovul și-a anunțat oficial participarea la crossul dela Bragadiru

D. ing. N. Mărescu, președintele Stadiului Român, ne-a anunțat aseară că Brașovul și-a anunțat în mod oficial participarea la concursul pe care-l organizează Duminică la Bragadiru.

Brașovul va deplasa așa dar 8 concurenți, printre cari va figura și Ludovic Gaal.

In numărul de mâine vom reveni cu amănunte asupra marei competiții de Duminică.

Tommy Loughran la Paris

— Amintiri din vremuri apuse —

Ziarul «Paris Soir» a publicat într'unul din ultimile sale numere rândurile de mai jos, cu prilejul venirii la Paris a lui Tommy Loughran.

Sunt reminiscențe interesante, cari merită să fie cunoscute.

17 Iunie 1926 la Filadelfia.

Cei doi boxeuri ai categoriei grea cei mai științifici din lume, sunt față în față. Georges Carpentier are 32 ani, și disputâ ultimul său match mare, Tommy Loughran are 24 ani, și este în preziua cuceririi titlului mondial la categoria semi-grea, pe care îl va păstra doi ani.

Rețeta a fost de 60.000 dolari.

Matchul a fost dramatic.

Câteva critici l-au calificat „matchul secolului”. Carpentier a fost la podea în cursul reprizei a cincea ,dar termină excelent matchul.

Cei doi boxeuri sunt rău marcați. Longhran a învins la puncte. Ascensiunea sa începe.

Georges Carpentier, scoborând din ring, a declarat „s'a sfârșit, mă retrag”.

Mai disputâ totuși două mici matchuri pentru a respecta contractele semnate. Le-a câștigat prin k. o. Măreața sa carieră este terminată.

ACESTA A FOST CEL MAI DUR MATCH

3 Decembrie, la Paris, Tommy Loughran a sosit la Paris, și prima sa vizită o consacră lui Georges Carpentier, marelui „Francez” cum îl numește. Intâlnirea a avut loc la barul lui Carpentier.

De față au fost Jeff Dickson, Joe [illegible]

Americanul a început apoi să povestească amintirile sale despre matchul Carpentier—Loughran.

— Acesta a fost cel mai dur match pe care l-am susținut până acum.

„Amândoi eram umflați. Capul meu în lărgime, iar al lui Georges în înălțime. In momentul când scoboram ringul, publicul ne-a strigat: Iată pe cei doi Adonis ai ringului.

„Un ziarist american a scris a doua zi, despre acest match:

„Matchul secolului, lupta celor doi Adonis, a aruncat de pe ring doi monștri”.

„Am uitat să vă povestesc și chestia cu dinții.

La fiecare repriză, pierdeam câte un dinte. La sfârșitul matchului, un spectator se prezintă la mine cu câțiva dinți într'o batistă, spunându-mi: Toți, desigur nu sunt ai d-tale, o parte, probabil, aparțin și lui Carpentier.

Loughran izbucnește în hohote de râs: mi-am amintit de ceva, care datează din ziua matchului.

„Era o orchestră care mă acompania în toate orașele unde boxam. In această orchestră figura și un francez, admirator înfocat al lui Carpentier. După ce s'a cântat imnul național american, după cum este obiceiul, în momentul când urcam scările ringului, francezul dorea să se cânte și „Marseillaise” pentru Carpentier.

„Dar, nimeni nu avea partitura imnului național francez. Francezul însă nu s'a descurajat. Trebue să știți că în Statele Unite, nimeni nu se scoală în picioare când se cântă imnul național.

Muzicantul francez a strigat publicului: Sunteți rugați să vă sculați în picioare și să onorați pe marele campion francez. Și mulțimea, în picioare a ascultat în tăcere o melodie franceză, pe care a crezut-o „Marseillaise”.

DREAPTA LUI BAER

„Tommy Loughran ne-a povestit ceva și despre matchul cu Max Baer.

„Jack Dempsey, care era în colțul lui Baer, îi strigă în cursul reprizei a opta: „Ce faci?” lovește cel puțin cu dreapta.

Max îi răspunde: „Ași vrea să te văd pe tine. De opt reprize îmi caut adversarul, și n-am reușit să-l găsesc.

Și cu Carnera?

„Oh! ce greutate!

„După ce am terminat matchul, am avut impresia că am ținut pe umeri ,timp de 30 minute, o trăsură cu doi cai.